
 W NIEDZIELĘ DNIA 26. LUTEGO 1809.

Z Wiednia d. 18. Lutego.

Urodziny Najjaśniejszego Cesarza Jmć Franciszka Igo, najukochańszego Naszego Monarchy, obchodzone były d. 12 Lutego w Linzu z największymi uczuciami radości. Poprzedniczego wieczora dana była na tamtejszym teatrze wielka heroiczna opera w 3 aktach *Faniska* z piękną muzyką Cherubiniego przy oświeceniu całego teatru. W niedzielę o godzinie 10 z rana zebrali się do kościoła katedralnego Gubernator, dowodzący Jenerał, Feldmarszałek porucznik Baron Stipsicz, gubernium, sąd szlachecki, C. K. główna komenda z całym sztabem i niższymi officerami, stany, magistrat i inne urzędy i słuchały nabożeństwa. Szczere modły wznosiły się z ust każdego wiernego poddanego do Nieba o pomysłność, długie życie i o uszczęśliwiający rząd tak dobrego i kochanego Monarchy, który w dobru tylko i uszczęśliwieniu swoich poddanych znajduje pociechę i rozkosz. Na rynku miasta stały w paradzie batalion C. K. Jordisa z gimentu liniowej piechoty, kompania granadyerów regimentu Klebeka i kompania pospolitego ruszenia; powyższy batalion,

rownie iak stojący przed gmachem gubernium uzbroiony korpus mieszczan dawał w czasie nabożeństwa z ręcznej broni ognia. W wieczor dał Traktier Kapitan mieyskiego korpusu Petermayer, bezpłatny bal dla wszystkich członków tego korpusu i dzień ten zakończył się radośnie.

Pomieniony dzień urodzin Najjaśniejszego Cesarza Jmć obchodzony także był w Prezbürgu uroczystym nabożeństwem w kolegiatnym kościele, na którym znajdowała się szlachta, C. K. wojskowość, C. K. władze, komitat, magistrat i wiele mieszkańców, błagając Boga o najdłuższe życie najlepszego z Monarchów. Dywizya granadyerów regimentu Chastelera dała pod czas nabożeństwa 3 razy ognia. Zgromadzenie ewangeliczne obchodziło także w kościele swoim uroczystość dnia tego budującymi modłami i stosownem kazaniem, w którym wytuszezony był cnoty wiernych poddanych i dobrych obywateli, z zachęceniem słuchaczów do ich pełnienia.

D. 14 Stycznia zakończył w Czechach czynne i chwalebne swe życie Henryk Franciszek Hrabia Rottenhaus, pan na Rottenhaus,

Fidlitz, Platten, Neosablitz i Biel na wkróle-
stwie Czeskim, kawaler W. krzyża S. Szcze-
pana, C. K. tajny radca, szambelan, minister
stanu, prezes naywyższej instancyi sądowej
i nadworney prawodawczej komisyyi, &c.
Urodził się w Bambergu 1737 roku. Posiadał
nauki i talenta, a przeniósłszy się do Czech i na-
bywszy tam dóbr, stał się naygorliwszym o-
bywatelem Cesarstwa Austryackiego i naywier-
niejszym sługą Monarchy.

Dzisieysza gazeta dworska zawiera pod
artykułem z graniczny h wiadomości:

Z Madrytu d. 12. Stycznia.

Wczoray przyiał Król Józef w Pardo
deputowanvch od miasta, różnych korporacyy
i wyższych władz Madryckich. Prosil oni
Najjaśnieyszego Króla, aby udał się do Ma-
drytu i założył tam swoje mieszkanie. Król
rozmawiał dluge nayuprzeymiej z każdym
deputowanym i zapewnił ich, że w krotce wie-
dzie do Madrytu.

Od granic Francuzkich d. 31. Stycznia.

Angielskie woysko, które cofało się pe-
rządnie i zrzecznie, co istotnie przypisać nale-
ży dobremu rozrządzeniu poległego w ostatney
chwili Jenerała Moore, dognane w prawdzie
na koniec przy Korunie zostało, ale nie przy-
szło do główney bitwy, gdyż większa część
Anglikow znajdowała się już na okrętach, a
reszta schroniła się pod działa Koruny. Zda-
je się, że Angielski wodz miał zamiysł odwa-
żyć się przed wsiądzeniem na okręty na sto-
czenie bitwy, do czego zachęcała go okolicz-
ność, że kilka regimentow piechoty korpusu
Soula daleko ieszcze były, a liczba iego
woysk przeosiła liczbę stojących przeciw nie-
mu woysk Francuzkich. W tym celu kazał
d. 14 Stycznia osadzić wszystkie wzgórkki, a
korpusom swoim, pod dowodztwem Jenera-
łow Hope, Beresford i Baird stanąć w pół kola

-około Koruny, którego oba końce przytyka-
ły do morza; ale gdy d. 15 porażona iego
przednia straż została i widział się bydz na
wielkiejniebezpieczeństwowystawiony, którego
uniknął iedynie przez przytomność swego umy-
słu, odstąpił węc od zamysłu bicia się, zwłaszcza
gdy widział, że co chwila przybywały wojs-
ku Francuzkiemu posilki, i wydał woysku
rozkaz do wsiadania na okręty. Francuzi nie
mogli mu tego zabronić, gdyż był panem Ko-
runy i zgromadzona tam była znaczna liczba
okrętow. W ten czas ieszcze, kiedy Jenerał
Moore wkroczył do dawney Kastylji, zdaie
się, iż posłał listy do Portugiji i Anglii, aby
wysłano znaczną liczbę przewozowych okrę-
tow do Koruny, ażeby w każdym przypadku
miał Zapewnione cofnienie swego woyska.
Gdy po wyruczeniu Cesarza z Madrytu, u-
znał za potrzebne rozpocząć cofanie, wysła-
ne powtórnie zostały z Koruny z listami stat-
ki. Na końcu zatem Grudnia przybyły stojące
w Lizbonie przewozowe statki do Koruny.
D. 9 i 14 Stycznia przybyła tam także z An-
glii flota. Marszałek Soult zaledwo postrzegł,
że Jenerał Moore czyni przygotowania do wsiad-
ania na okręty, gdy nakazał powszechny atak
przypuścić przeciw wszystkim nieprzyjaciel-
skim stanowiskom. Ten nastąpił d. 15 popołu-
dniu i ciągnął się aż nazajutrz d. 16. Zaszło kilka
krwawych z posterunkami pojedynczych poty-
czek. Zupelne wsiędzenie Anglikow na okrę-
ty nastąpiło w nocy z 16 na 17ty. Z Koru-
ny mieli Anglicy wszystkie tam znajdujące
się okręty z sobą zabrać. Po odpłynieniu An-
glikow znajdowała się tylko Hiszpańska za-
łoga w cytadeli Koruny, która zapewne nie
będzie czynić odporu. Wojska Francuzkie
weszły d. 17 do miasta. — Marszałek Soult
wezwał tegoż dnia do poddania się dowodzą-
cego w Ferrolu Hiszpańskiego jenerała. Nie

zdać się podlegać żądce wątpliwości, że całe Angielskie wojsko popłynęło do Lizbony, gdzie wysiędzie znowu na ląd, i gdzie oprócz tego posłano nie dawno z Anglii 13,000 ludzi i gwardye. — O wysłanym do południowej Galicyi korpusie Marszałka Ney, który poydzie zapewne stamtąd do Portugalii, wiemy tylko dotąd, że jedna jego dywizya, pod dowództwem Jenerała Marchand, zajęła St. Jago di Compostella i idzie stamtąd do Wigo, dokąd cofnął się korpus Angielskiego wojska i Margrabia de la Romana. — Z wewnątrz Hiszpanii nie mamy nic ważnego. Saragoſſa ieszcze się trzyma i czyni większy odpor, niżeli się spodziewano. Korpusy Marszałkow Mortier i Jenerała Junot (który tymczasowo dowodzi korpusem Marszałka Moncey) oblegają tę twierdzę. Marszałek Lannes miał teraz odebrać dowództwo nad obłężeniem rzeczoney twierdzy. Marszałek Moncey powrócił dla poratowania zdrowia do Paryża. Listy z Genui i południowej Francyi mówią o powtór-
nem oswobodzeniu Saragoſſy przez powstań-
cow, iako też o zasłtych nie dawno w oko-
licach Barcelony i Villafranca = przeplataniem
szczęściem potyczkach.

Z Ratysbony d. 12 Lutego.

Wiele Francuzkich i Niemieckich gazet zawierają od niejakiego czasu tak nieprzystoi-
te i niezgrabne uwagi nad terażnieyszem sta-
nem Austryackiey Monarchii, iż prawdziwie
wątpić potrzeba, kogo bardziej żałować na-
leży, czyli czytelnika, którego nudzą podob-
nemi fałszami, lub redaktorow, którzy mnie-
nią, iż znajdą wiare u rozumnego publi-
kum. Prywodzą np. "że wewnątrz Austry-
ackiey Monarchii nie ma wcale żadnego bez-
pieczeństwa; że w wszystkich prowincyach
panują po drogach rozboie; że okolice Wie-
dnia, otoczone są samemi łotrami i morderca-

mi." W innym miejscu powiedziano: "Au-
stryacki żołnierz potrzebuie dwa lata czasu dla
nauczenia się obrccenia w prawą i lewą i trzy-
mania karabina; dla odlania jednego działą po-
trzeba trzech, a dla utworzenia jazdy 15 lat
czasu." Posunięto rzecz daley i usiłowano
po długim rozprawianiu dowiesdz: "że Au-
strya znajduje się w zupełnym stanie wyczer-
pania i niemocy; że składa się z tak wielu
rozmaitych części, iż trudno, aby kiedy za-
chodzić mogła jedność woli i siły, &c."

Tak niedorzeczne rozprawiania iakież in-
ne uczucia sprawić mogą w wysokiego serca
Austryaku, szlachetnym Węgrzynie, wa-
lecznym Galicyanie, patryotycznym Czechu,
iako litość? W nich, którzy się codzien-
nie [ubiegają dla okazania swojemu Mo-
narsze wierności i przywiązania; którzy
właśnie przez piękne i dobrowolne połączenie
się, dla dobra i utrzymania Monarchii dali nay-
większy nayoczywistszy dowod miłości do
oyczyzny. — Szczęśliwy kraj, w którym,
iako w Austryi, każdy obywatel jest patryotą;
gdzie nie potrzeba dwoch lat, ale zaledwo
kilka tygodni dla wpoienia w patryotow du-
cha wojskowego; gdzie szanowana jest włas-
ność, utrzymane zewnętrzne bezpieczeństwo;
w którym główna siła i moc polega na wza-
jemnem i aż nadto ugruntowanem zaufaniu,
ażeby przez iakie bądź okoliczności, a tem
mniey przez podobne gazeciarskie gryźmole-
nia nadwątloną być mogła!

Z Paryża d. 6. Lutego.

Rewiia d. 29 Stycznia była daleko licz-
nieysza, niżeli się spodziewać można było
przy odeysciu tylu woysk do Hiszpanii.
Zręczność woysk maszerowania po szczu-
płym miejscu szeregami, potem rozwiania się
kompaniami, sprawiła powszechne podziwie-
nie. Zwracania nie dzieją się więcey w ściśnio-

nych kolonnach, ale żołnierze biegną kupami, co nadaie woysku więcej ruchu, a nigdy zamierzonego celu nie uchybi. Pierwszy raz widziano tu oprócz dragonow, granadyerow konnych, żandarmow i huzarów odbywających pieszo obroty. Cesarz chce, aby się nauczyli także czynić służbę w linii, i tam gdzie miejsce nie pozwala konno działać, pieszo działali. Użytek takowey służby jest bardzo korzystny, gdyż ćwiczoną tym sposobem konnicę prędko i niespodziewanie przestąpić można na miejsce, gdzie nieprzyjaciel najmniej się spodziewa. Rewiia odbyła się bez woyskowej muzyki.

Cesarz zdaje się zupełnem cieszyć zdrowiem.

Wybranie popisowych na rok 1810 u skutecznione szybko i łatwo zostało. Stosownie do wyroku ministra wojennego, mogą ci, na których los padnie iść do woyska, stawiać tą rasą za siebie pozostałych z dziesięciu ostatnich lat popisowych.

Jeden z naszych dziennikow ogłosił następujący list z Konstantynopola pod d. 20 Grudnia:

"Patrzcie na dzisiejsze położenie obszerney tey i ludney stolicy, niktby niewierzył, iż przed 3 tygodniami wystawiona była na okropne wstrząśnienie rewolucyi i wojny domowey; doszła bowiem z tak okropnego stanu rzeczy do spokojności, która zadziwia cudzoziemcow, nie znających charakteru Muzulmanow. Niewiadomość i fanatyzm czynią, iż zapomnią równie prędko o bezgłębokim dobrodziejstwie; nienawiść wcale się u nich nie zakorzenia. Z tego nawet powodu widzimy w państwie Ottomańskim zdarzenia polityczne, jakich w żadnem innem państwie nie postrzegamy: Ojciec i brat utracili głowy, a syn i brat ściętych wyniesionemi są za kilka dni na

naywyższe urzędy. Tak więc widzieliśmy stolicę przez 6 dni znajdującą się w okropnem położeniu; ulice i rynki były okryte trupami, całe ulice spalonemi, dwor i lud w naywiększey zostawał trwodze, a dziś widzimy ją spokojną; policya jednak Turecka wyszukuje sprawcow początkowey rewolucyi i w nocy odbiera im życie; publicznie traceni są tylko ci, których schwytano na rabunku na spalonych miejscach. Seray, który splamiony został krwią Sultana Mustafy, iego matki i innych osob, przybrał teraz smutną postawę, so każdy postrzedz może. Obawiają się nowych zaburzeń; byt jednak Sultana Mahmuda zdaje się być usłony, ponieważ on tylko pozostał się z dawney dynastyi, i juczorowie nie mają kogo na iego miejsce na tron wsadzić. Z znakomitych przyjaciół W. Wazyra Bairaktara nie ma już żadnego w stolicy; jedni utracili życie, drudzy poszli na wygnanie, tak iż janczarowie nie mają przyczyny obawiać się nowey rewolucyi. Ministerium Ottomańskie nie doniosło jeszcze zagranicznym ministrom o zaszłych zdarzeniach i zapewne już nie doniesie. — Wczoray rozeszła się pogłoska na przedmieściu Pera, iż w wielkim woysku Tureckim pod Adryanopolem powstały zaburzenia. To jednak pewna, że woyska Azyatyckie, lubo w niewielkiej liczbie, opuściły oboz i udały się do domow. Osoby sprzyjające otwarciu Bairaktarowi utraciły życie. Janczarowie nie chcą najmniejszego zostawiać śladu systematu i pamiątki Bairaktara, którego zawsze jako naywiększego swojego nieprzyjaciela uważali.,"

Instytut narodowy miał szczęście złożyć dziś rano hołd J. C. K. Mci. P. Garat, prezydent drugiey klasy miał mowę, którą J. C. Moś mile przyjął.

Przez wyrok Cezarski wydany pod d.

31 Grudnia w Benawente zniesiona jest w Toskanii junta rządowa i ministrowie, ile którego wydziału się tycze zarządzają z temi nowemi departamentami.

Z Krdlewa d. 26. Stycznia.

Najświeżsi Królestwo powrosą iak się dowiadujemy, między 18 i 20 Lutego z Peterzburga do Berlina.

Z Berlina d. 4. Lutego.

D. 26 Stycznia przybył tu pierwszy oddział powracających z Francyi Pruskich jeńców w liczbie 300. Wszystkich wynosić ma liczba 14,850 podofficerow i żołnierzy. Większa część przybyłych tu znajdowała się dosyć w dobrym stanie; jednak dano im zaraz koszule i nowe mundury.

Woyska nasze dzielić się i nazywać na przyszłość będą iak następuje:

Regiment leib gwardyi.

Regiment gwardyi pieszy.

Batalion strzelcow gwardyi.

Kompania konney artyleryi.

Batalion leib granadyerow.

Regiment leib piechoty.

Szwadron leib ułanow.

Dwa leib huzarow regimenta.

Pierwszy i 2gi Wschodnio-pruski granadyerow batalion.

Pierwszy, 2gi, 3ci i 4ty Wschodnio-pruski regiment piechoty.

Zachodnio-pruski granadyerow batalion.

Pierwszy i 2gi Zachodnio-pruski regiment piechoty.

Batalion Pomorskich granadyerow.

Pierwszy Pomorski regiment piechoty.

Kolbergski regiment piechoty.

Batalion granadyerow Szląskich.

Pierwszy i 2gi Szląski piechoty regiment.

Wschodnio-pruski batalion strzelcow.

Szląski batalion strzelcow.

Wschodnio-pruski kirasjerow regiment.

Litewski dragonii regiment.

Pierwszy i 2gi Zachodnio-pruski regiment dragonii.

Pierwszy i drugi ułanow regiment.

Regiment dragonii Królowey.

Regiment Brandeburskiej dragonii.

Regiment Pomorskich huzarow.

Regiment Brandeburskich kirasjerow.

Pierwszy i 2gi Brandeburski huzarow regiment.

Nowymarchii dragonii regiment.

Szląski kirasjerow regiment.

Pierwszy i 2gi Szląski huzarow regiment.

Prusko-Brandeburska i Szląska brygada artyleryi.

Procz tego znajdują się jeszcze dla umieszczenia niezdatnych do polowey służby ludzi załogowe i inwalidow kompanie.

Regimenta tak jazdy i piechoty, iako też artyleryi nie dają dla nie wielkiej liczby żadnemu żołnierzowi urlopu. Woyska nie będą na przyszłość zawsze w iednym miejscu stały, ale przemieniać się będą. Każdy regiment piechoty składa się z pół bataliona czyli dwóch kompaniy granadyerow, 2 batalionow czyli 8 kompaniy muszkieterow, 1 batalionu czyli 4 kompaniy lekkiej piechoty. Każda kompania liczy 135 żołnierzy, a z podofficerami, &c. 150 ludzi. Każdy regiment jazdy składa się z 4 kompaniy, każda po 125 koni. Artylerya składa się z 3 brygad, każda po 12 kompaniy pieszych, a 3 konnych artylerzystow.

Z resztą rozkazał J. K. Mość gabinetowem pismem pod d. 27 p. m. aby obie odzyskane twierdze Nissa i Spandau były zrewidowane i w terszniejszym ich stanie zinnych twierdz ile możności działami i żywnością opatrzone. Niemniej nakazał władzom, aby

podwoły, &c. dla wygody wojsk, tak iak były przed wojną urządziły.

D. 20 Stycznia umarł w Raciborzu Jenerał major jazdy Bünting.

Nowa nasza rada stanu pracuje nieustannie nad przywroceniem skarbu. Nowa pożyczka 1,000,000 talarow jest pierwszym i y dziełem; lecz daleko ważniejszy ma w zamyśle projekt, to jest sprzedanie stanom królewskich dóbr w Marchii. Król chce sprzedać stanom te dobra pod pewnemi warunkami za 12 milionow; ale wyięte są lasy, młyny i wszystkie czynsze, które do Króla należeć mają, i Królowi wolno byź ma odkupić każdego czasu te dobra za te same pieniądze, i do zarządzania niemi dodany ma byź kommissarz królewski, aby nie traciły wartości.

Dziennik Hamburski na miesiąc Styczeń zawiera następujący list Najjaśniejszego Króla Pruskiego do upoważnionych przy zagranicznych dworach posłów Pruskich.

”Imperator Rosyjski prosił mnie usilnie w czasie ostatniego swojego przejazdu przez to miasto, abym go z małżonką moją Królową, w Peterzburgu odwiedził, nim tuteysze okolice opuścę, i powtórzył tę proźbę w pisnym niedawno do mnie liście. Jakkolwiek pragnę po tak długim i bolesnem oddaleniu powrócić do państw moich, nie wypada jednak odrzucić obowiązującej proźby wysokiego przyjaciela, który cztery razy znajdował się w moim dworze i zawsze powtarzał, ileby mu to ukontentowania sprawiło, gdyby nas mógł u siebie widzieć. Postanowiłem zatem przedsięwziąć do Peterzburga podróż, do której wszystko mnie wzywa: bliższa stąd droga, spieszniejsza w zimie podróż, dawna i ścisła przyjaźń, a nadewszystko zupełne ustatkowanie systemu,] który z iedney strony przez

zjazd obu Cesarzow w Esfurcie, a z drugiey przez ostateczne moje układy z Francją bardziey ieszeze utwierdzony został. Zamyślam więc na końcu tego miesiąca wybrać się w podróż. Będę ią ile możności skracał i po powrocie z Peterzburga udam się z Królewca do Berlina. W czasie krotkiey moiey niebytności zawiadywać tu będą ministrowie wszystkimi sprawami podług danych im instrukcy, i W Pan ciągle odbierać będziesz moje rozkazy przez ministra do spraw zagranicznych. Gdyby pomimo wszelkie spodziewanie podróż moja w miejscu, w którym się znajduiesz, potrzebowała wykładu i przywiązywano do niey polityczny cel lub inne iakowe obce widoki, tedy uczynisz W Pan oświadczenie iak wyżej, i podasz podróż iaką iedynie i istotnie jest, to jest za podróż grzeczności, wzajemnego odwiedzenia i przyjaźni, która nie powinna i nie może żadnego wznieść podeyrzenia. — W Królewcu d. 17 Grudnia 1808.

Fryderyk Wilhelm.,

Z Amsterdamu d. 4. Lutego.

Rządowa nasza gazeta zawiera o podróży, którą ludzki nasz i dobry Monarcha do zniszczonych przez powoź okolic przedsięwziął między innemi co następuje:

Król nie powiedział daremnie, abymieszkańcy zalanych okolic przed ratowaniem bydła i rzeczy starali się ubezpieczyć swe żony i dzieci. Większa liczba usłuchała tey zbawienney rady; nieszczęściem wielu iednak ludzi padło ofiarą ślepego przywiązania do swego majątku. We wszystkich wsiach, przez które J. K. Mość przejeżdżał, zapewniał mieszkańców, iż szkoda iakkolwiek bądź jest wielka nagrodzoną byź może, ponieważ są Hollendrami i należą do dobrego i szlachetnego narodu, ale śmierć aczby iednego człowieka,

który stał się uporczywym i nie słuchał rządu, jest niepowetowaną szkodą.

Zaledwo wstąpił J. K. Moś na tron, gdy wyraził zniacym się na tem, swoją obawę względem położenia kraju z powodu tyłu rzek. Zastanawiał się razem z niemi czyby nie można odwrócić od niego nieszczęścia, na które każdej zimy jest wystawiony. J. K. Moś uznał z niemi podobieństwo odrocenia od Amsterdamu, Amstellandu, Maaslandu, Utrechtu, Geldryi, Owerissel i Brabancyi wszelkiego niebezpieczeństwa, jeżeli Lech przerobiony zostanie na spławny kanał i porobione będą dla sbyteczney wody rowy, która z Szwaycaryi i wyższego Renu przychodzi.

J. K. Moś udzielił to w pierwszym swoim poselstwie ciała prawodawczemu; lecz plan i obawę J. K. Mei uznano za przesadzone. Pojedyncze zdania sprzeciwiały się projektowi Króla, doczego przyczynił się nieszczęściem niedostatek skarbu.

Król korzystał z nypierwszey mocney zimy, dla zwiedzenia w samem nieszczęściu wystawioney na naywiększe niebezpieczeństwa części kraju. Od Loenen aż do Dalem znalazł nieprzerwanie zamieszkane groble w rozciągłości 15 godzin drogi, a odważaych i nieszczęśliwych mieszkańcow nie mających, iak 20 do 24 stóp szerokości ziemi i będących z iedney strony zagrożonemi wznoszącemi się bałwanami rzeki Waal, a z drugiey wodą, która równała się już z groblami. Poczyniwszy J. K. Moś iakie tylko można było kroki ostrożności, nie mógł więcej zrobić, iak wesolą miną, która nie zgadzała się zwewnętrznem jego uczuciem, zachęcić nieszczęśliwych mieszkańców do nstuchania rady, iaką w tak przykrey chwili okoliczności wskazywały.

W Gorkum widział J. K. Moś prawie

wieczach swoich całe miało zniszczone. Zaledwo wały posłużyły mieszkańcom do uratowania życia. Od Gorkum aż do Papendrecht, Ablasterdam i Vanen pokazał się jeszcze okropniejszy widok. Groble Lingea przerwana zostały. W nocy na 31 Stycznia wzniosła się bardzo woda rzeki Marwede i wielki panował wicher. Xiężyc przyświecał w prawdzie, ale blade jego światło powiększało tylko bardziej okropny widok. Bystra zawsze rzeka Marwede wygorowała tak dalece, iak dawno nie pamiętają; bałwany wody tak wysoko się wznosiły, iak na otwartym morau, i nie tylko rozlewały się na grobel, ale nawet wyrzucały lod kupami. Nieszczęśliwi mieszkańcy, wystawieni na niebezpieczeństwo śmierci, nie mieli ianego ratunku, iak w słabych murach swych domow wystawionych na grobli, która co chwila mogła być zerwana. W tak przykrem położeniu, które powiększyło się jeszcze przez wybuchły pożar, zgromadzili się wszyscy mieszkańcy około powozu J. K. Mei i powtarzali pytanie: " Czy grobel nie przerwana? Potrzebał było, żeby się wszystkie żywiły przeciw nam sprzyśięły, nie dosięć z. iust na obaleniu naszych domow? „ — Przy tak poruszającym widoku żałował J. K. M. że nie wykonał przed 3 laty swiego projektu, który lubo może nie byłby jeszcze ukończony, wszelako byłby już poniekąd zapobiegł nieszczęściu, i postanowił kazać go nie bawnie uskutecznić i nie słuchać więcej uwag samostnych ludzi, przeciwiących się zawsze dobru powszechnemu.

W Lexmond, ostatniey wsi Ablasterward, którą Król zwiedził, pytał się Pastor van Kromme: " Czyli J. K. Moś mniema, że inne okolice państwa, a osobliwie Amsterdam dotyka nasze nieszczęście? Bez wątpienia, odpowie Król; wszyscy, Hollendrzy są owas

rownie jak ja troskliwi; wszyscy dzielą z wami nieszczęście i jak tylko burza przeminie, okażą wam wasi ziomkowie, iż należycie do dobrego, szanownego i dla swych przymiotów prawdziwie wielkiego narodu.,

J. K. Mość jest kontent w przykrych tych okolicznościach z światła i postępowania wewnętrznego ministra. Młody P. Doorn, pomocnik mistrza obrzędów, szczególniejszą okazał zręczność. Mając zlecenie odwiedzenia zalanych wsi, poszczęściło mu się wyratować mieszkańców z najodleglejszych chałup. W Gorkum winien Król uratowanie mieszkańców szczególnie karabinierom swej gwardyi.

Zalewy tego roku podobne są do zalewów roku 1740; zalewy w roku 1784 i 1799 były na wiosnę, a zatem krótsze i srońsze.

Nie iedney osoby przyydzie nam żałować życia. Strata prywatnych osob będzie nadzwyczaj wielka; Król i skarb narodowy wystarczą na iey wynagrodzenie i nieszczęście to przyniesie wielki uszczerbek skarbowi; wszelako będą wspartemi.

Naynowsze doniesienia zapewniają, że woda wszędzie opada i zapewne już i lód spłynął.

Z Rzymu d. 24. Stycznia.

Liczba Hiszpanow znajdujących się w państwie kościelnem, którzy wykonali Królowi Jozefowi przysięgę wierności i posłuszeństwa, jest bardzo znaczna. Do liczby ich należą nawet Hiszpańscy exjezuici, którzy w Rzymie i innych mieyscach w państwie kościelnem mieszkają. Którzy z Hiszpanow dla starości lub choroby nie mogli osobiście stawic się do pałacu Jenerala Miolis, otrzymał pozwolenie złożenia na piśnie przysięgi.

Względem bandła Toskanii, która przytyka do południowey Francyi, wyszły nie-

które rozporządzenia, które interessują także zgranicznych. Celniejsze z nich są:

Wszystkie obce towary czyli one są w Francyi zakazane lub nie, wyjąwszy iednak Angielskie lub z osad Angielskich pochodzące, mogą bydz pod pewnemi przepisami do miasta Liworna wprowadzane. Kapitani okrętów handlowych, którzy do portu Liworneńskiego zawiają, obowiązani są w przeciągu 24 godzin podać główney komorze celney rejestr swiogo ładunku. Właściciele lub kommissanci towarow muszą w przeciągu 3 dni podać temuż urzędowi, stosownie do przepisu, dokładny opis liczby pak, ich znaki, wagę, gatunek towarow, &c. Wyładowanie nastąpi iedynie w obecności celnych urzędników. Towary będą zaraz rewidowane. Zakazane towary muszą potem złożone bydz w przeznaczonem na to w Liworanie składzie i w przeciągu 2 lat morzem wywiezione. Nie zakazane zostają do rozrządzenia właścicielowi kommissantow czyli one chcą wywieść lub na spotrzebowanie w Toskanii opłacić. Gdy pierwszy gatunek towarow (zakazanych) wywożony będzie morzem, potrzeba celnemu urzędowi podać oświadczenie i w przytomności celnego urzędnika będą ładowane. Co do drugiego gatunku towarow, czyli one są dla spotrzebowania w Toskanii lub do wywozu do królestwa Włoskiego, do państwa Rzymskiego, &c. przeznaczone osobne przepisy, muszą bydz zachowane. Jeżeli pozostań w Toskanii musi bydz cło opłacone; jeżeli wyjdą za granicę, zapłacą tylko tranfitową opłatę i będą na cle przypieczętowane, która pieczęć będzie na granicznej komorze obeyrzana. Pozwolone towary, jeżeli będą w mieście Liwornie spotrzebowane, nie płacą żadnego cła, &c.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 26. LUTEGO 1809.

Z Frankfortu d. 5. Lutego.

Przeszło tedy kilka regimentow należących do korpusu Jenerala Oudinota granadyerow, które stać będą częścią w Hanau, częścią w Katzenelenbogen i w Moguncyi. Jenerał Oudinot główną swoją kwaterę założył ma w Moguncyi.

Przeszło tedy 6 do 700 Polskich rekrutow do Francyi.

Podług dziennika ligi Reńskiej pod d. 3 Lutego odebrały Darmstadtskie woyska d. 1 Lutego rozkaz, aby ściągnęły urlopników i wozowców i na pierwszy rozkaz były do drogi gotowemi.

Z Neapolu d. 20. Stycznia.

Angielskim okrętom nie udaia się teraz weale przedsięwzięcia pod naszymi brzegami. D. 27 Grudnia uderzyli dwiema korwetami i 6 łodziami na wyładowane i przy Cirella stojące handlowe barki; lecz pośpieszyły im natychmiast liniowe woyska i gwardye na pomoc i po uporczywey walce, która od rana do wieczora trwała, musieli z próżnemi rękami odpłynąć. Pomimo krążenia nieprzyjacielskich okrętow przybywają tu iednak często z Francyi i innych okolic okręty.

Z Kassel d. 6. Lutego.

O kilka mil od Kassel leżące miasto Witzzenhausen utraciło przez wybuchy tam pożar przeszło 100 domow. Na pierwszą wiadomość o tem nieszczęściu otworzyli mieszkańcy Münden zaraz składkę, z której zebrałi 800 talarow. Natychmiast przesłano tę sumę na łodzi do Witzzenhausen, wraz z wielu sukniami i żywnością dla zatilenia nieszczęśliwych mieszkańcow.

W. Podkomorszy J. K. Mei Hrabia Waldburg, otrzymał pozwolenie na 6 miesięcy w iechania do Włoch na poratowanie zdrowia.

W krótkie maia być w naszym królestwie dwa liniowe regimenta utworzone.

Z Hanoweru d. 8. Lutego.

Nadzwyczajny wolenny podatek jest jeszcze w naszym kraju na miesiące Styczeń, Luty i Marzec przedłużony.

Z Gutenburga d. 25. Stycznia.

Gazety tutejsze zawierają następujące doniesienia

Z Londynu d. 6. Stycznia.

W Sobotę założył Król Wallii pierwszy kamień na nowy teatr Cowentgarden, który stawia Architekt Smirne. Pod kamień podłożono zbior wszystkich terażniejszych

menet Angielskich. Królewicz Jmé posypał kamień żytem i polał winem i oliwą.

Admirał Purwis znajdował się w przeszłym miesiącu z okrętami Atlas i Kent w Gibraltarze.

D. 12 Grudnia zawinęła do Lizbony fregata Lawinia, a na niej Jenerał porucznik Craddock, który obiół dowództwo nad Angielskimi wojskami w Portugalii. Admirał Kotton znajdował się z liniowymi okrętami na ujściu rzeki Tagus do morza.

Admirał Barkeley popłynął na okręcie Conqueror o 74 działach do Lizbony.

Ciągle wsiadają jeszcze wojska na okręty, pomiędzy którymi znajdują się także gwardye. Ostatnie ni dowodzić będzie Jenerał Campell.

W Wigo znajdowały się d. 18 Grudnia następujące liniowe nasze okręty: Maisto Parryż, Barflaur, Wiktory, Inplacable i Alfred, tudzież 4 fregaty.

Stychać, iż będzie 9 nowych regimentów utworzonych, i że na pierwszych posiedzeniach parlamentu waielione będzie o pomnożenie ogółem lądowej sily.

Z Berlina d. 9 Lutego.

Podług listów z Peterzburga zastąpiła tam była cokolwiek Najjaśniejsza Królowa. D. 29 Stycznia wyiechali Najjaśniejsi Królestwo z Peterzburga; d. 7 Lutego stanę w Królew-

cu, a najdaley d. 21 przybędą do Berlina. W Królewcu trzymać do chrztu będą nowo urodzonego syna X ia Radziwiłła.

Przybył tu z Królewca Minister & nu Baron Schrötter.

Pani Stael ofiarował ieden z Xiegarzow za iey podróż przez kraje Niemieckie, przed wickaniem nawet rękopismu, 4000 talarow.

Postrzeżenia meteorologiczne na gwiazdopatrzni Krakowskiej w miesiącu Lutym 1809.

Luty.	Stopnie Barometru.	Zewnątrz ku półn. Stopnie Termo.	Wewną. ku połud. Stopnie Termo.	Ku północy Stopnie Hygro.
18	27. 6. 3	+ 0. 7	+ 5. 0	50
	6. 5	+ 6. 2	+ 7. 5	103
	6. 4	+ 6. 6	+ 7. 1	105
19	27. 4. 6	+ 4. 2	+ 5. 7	64
	4. 6	+ 4. 8	+ 6. 0	131
	4. 4	+ 4. 0	+ 5. 7	163
20	27. 5. 5	+ 1. 0	+ 4. 3	119
	6. 0	+ 3. 5	+ 6. 4	136
	5. 7	+ 4. 4	+ 6. 4	147
21	27. 1. 0	+ 4. 5	+ 5. 0	34
	26. 11. 7	+ 7. 6	+ 6. 4	181
	11. 1	+ 4. 8	+ 5. 7	112
22	27. 0. 2	— 1. 6	+ 3. 6	50
	0. 6	+ 0. 2	+ 5. 0	101
	1. 3	+ 0. 4	+ 3. 6	77
23	27. 2. 1	— 4. 4	+ 2. 2	76
	26. 11. 9	+ 1. 5	+ 3. 5	151
	11. 3	— 0. 3	+ 2. 9	105
24	27. 4. 2	— 4. 8	+ 0. 8	78
	6. 0	— 6. 4	+ 0. 8	144
	7. 0	— 6. 4	+ 1. 0	168

D O N I E S I K N I .

Kareta do sprzedania mało używana, w fasonie Angielskim, roboty sławnego Jana Book, lakierowana czarna, ozdobiona bronzem w najładnym guście, na reszporach podwojnych, zielonym Turckim sifianem wybita. — W środku następujące na wygody: łóżko na dwie osoby, stolik, zwierciadło, trzy sekretne toaletty i wiele innych tajemnych schowań. Opatrzona latarniami, żalozycami, t flami szkła szlifowanego, zielonemi firankami na sprężynach; walizkami w tyle, na przodzie i wozką na wierzchu, wszystko w najlepszym zamknięciu; słowem, urządzona tak, iż po mieście i w podróży z największą wygodą i okazalnością używana być może. Zycząc sobie kupić, mogą się udać do sklepu Rudolfa Koeha i Kompanii na ulicy Grodzkiej pod Nrm. 26.

Zgromadzenie Miłosierdzia, i banku Pobożnego Krakowskiego zatrudniające się ubóstwem potajemnie cierpiącym, a przez niedośćność tuż wstyd zebrać publicznie nie mogącym, jest przekonaniem: iż wielu przyjaciół ludzkości szlachetną czułością tkliwego powodowani serca, chcieliby tym cichym nędzarzom sprawić jaką ulgę, ale im sposobności brakuje, i drogi, któraby to wykonać? nie wiedzą. — Otoż zgromadzenie, z powołania swego przemyślające nad pomnożeniem zbawiennych ofiar z tego ustanowienia wypływających, dla ułatwienia, trzy podaje następujące sposoby:

1) Ktoby chciał jakową czynić ofiarę, czy na raz ieden, czy na jaki czas od siebie upodobaną, raczy się zgłosić, czy słownie, czy listownie do niżej podpisanego w Krakowie przed Hauptwachem pod Nr. 264 mieszkającego, od którego otrzyma listę urzędników z miłości bliźniego bezpłatnie w tem zgromadzeniu pracujących, z wyrażeniem miejsca, i liczby domu ich pomieszkania. Z tej listy wybierze sobie osobę, w której ma zaufanie, na iey ręce łaskawą przeszło ofiarę i kwit drukowany odbierze. Ze zaś ofiara celu przeznaczzonego nie zawodnie dojdzie, Zgromadzenie zaręcza.

2) Jest wiele nędznych płci obojey osób, wyższego, i niższego stanu wstydzących się zebrać, których nawiska samemu zgromadzeniu do sekretu w tem najszybszego obowiązaniem, jako od niego, ile możliwości w spieranych, są tylko wiadome. Lecz z tych są jeszcze niektóre dosyć zdrowe, i do pracy lub usługi jakieykolwiek przecie jeszcze zdolni; ale że stosownie do swej zdatności, bez winy swej, miejsca nie mają; dla tego nieszczęśliwe, i złami tylko rzewnemi potajemnie wysłanemi zamiast pokarmu zasilać się codziennie muszą.

Zgromadzenie w tem jest przymuszone żądać pomocy Jj. W W. W W. Państwa i Obywatelow, jako i Profesjonistów, pemiastsch, miasteczkach, jako i wsiach, tudzież włościanow w całej prowincyi zostających, aby potrzebując do jakieykolwiek większey lub też i najmniejszey usługi, albo pracy, osoby płci męskiej, lub żeńskiej, racyli zgłosić się do niżej podpisanego listownie, opisując jakiey zdatności? de czego, i jak prędko takiej osoby potrzeboją? Wyrażając oraz przez jaką sposobność żądana osoba do miejsca przeznaczonego dostać się może? Niżej podpisany utrzymuje ich rejestr z opisaniem liczby lat zdatności do jakiey pracy, zdrowia terażniejszego, stanu przed ubóstwem, (miejsca urodzenia i miejsca ich przybytku. Są to takie osoby, które za samo pożywienie siebie i odzienie podług stanu przyswoite służyc i pracować gotowe, rzetę nadgrody wspaniałości swych dobroczyńców zostawiając, a przeyscie ich przez tak przykrą, i doskwierającą nędzy potajemney szkołę, ich wierności, i wdzięczności ku swym dobrodzieiom pewną będzie rekoncją. Szlachetne zaś dalsze znajdą w tem lubą dla siebie porę wykonania heroicznego, i ludzkęść zdobywającego czynu.

Niżej podpisany przyrzeka, że tylko taką nadsuwać będzie osobę, w której, podług opisu do siebie przesłanego żądane dostreże przymioty, a nieznanując w swym rejestrze takiej, odpisze, iż iey nie ma. To sobie tylko imieniem całego zgromadzenia swemu pierwszosthowemu ustanowieniu zawsze wiernego, jak nayooczyściey waruje: aby czy pisząc o żadaną przez siebie osobę, czy ją sobie nadesłaną przyymując, sekret o iey nędznym stanie jak najszybszy zachowany na zawsze został; wczem się charakterowi każdego Pana, lub Pani, obywatela, lub włościanina gospodarza zupełnie ufa.

3) Ktoby pierwszego, lub drugiego sposobu użyć nie mógł albo nie potrzebował, od trzeciego przez miłość bliźniego wymowić się nie powinien, to jest: umiejący czytać, i rozumieć, aby przynajmniej innym to uwiadomienie tłumaczył, a przez to do użycia pierwszego lub drugiego sposobu nakłaniał. Co do tego zgromadzenie największą pokładą nadzieję w W W. Pasterzach dusz, jako i ich namiestnikach, tudzież wszystkich innych ducha ludzkości pełnych, spodziewając się, iż ci uczują moc tej prawdy: *Cobyś chciał, aby tobie kiedykolwiek czyniono, uczyn teraz dla braci twych, ludzi, a zatem iż o iey skutek postaraj się troskliwie.*

X. Dominik JK. Markiewicz, Prezes.

C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej Panom Pawłowi i Józefowi braciom Bielińskim niniejszym Edyktem wiadomo czynią: że Substytut obrońcy spraw masy krydalney Woyciecha Sulimrskiego Adwokat Kudlicki stosownie do zgłoszonego sobie speru przez P. Jana Kantego Masskowskiego, w sprawie z strony masy kry-

dalney Stanisława Bielińskiego i teyże obrońcy spraw Adwokata Fiedorowicza, a porwołenię zwrotu sprawy do pierwszego stanu napisani dekretem i rezolucyom względem dziedzictwa dóbr Obzab, Zabieniec, Dębie, Budzińska i Kołaczki wypadłym, wniesioney; na dniu 19tym Października r. b. daley zgłoszonego tymże Panom Pawłowi i Jozefowi braciom Bielińskim sporu, do tego Sądu załobę podał, i pomocy sądowey dopraszał się. — Gdy zaś te Sady dla ich niewiadomego mieysca bawienia się, im tuteyszego sądowego Adwokata P. Jana Hakenszmida za obrońcę z ich szkoda i kosztem ustanowily, z którym wniesiona sprawa podług przepisane go dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Oni przeto niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w 90 dniach do oświadczenia, czyli takowy spor z strony P. Jana Kantego Maszkowskiego, przez masłę krydałną P. Stanisława Bielińskiego wniesiony, a masłie krydałney Woyciecha Sulimirskiego zgłoszony, sameyże masłie krydałney Sulimirskiego do obrony zostawic, lub czyli tenże spor z zgłaszającą go masłą krydałną wspólnie bronie zechcą, stawili się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta dowody swey sprawy oddali, lub innego Adwokata sobie za obrońcę obrali, tego Sądowi wymienili, i to z prawa czynili, co do obrony swey sprawy za użyteczne osądzą, aby sprawy swey niezaniebali, gdyż wszelką szkodę stąd wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać byli wiani. Dan w Lublinie dnia 26 Października 1808 roku.

Michałowski.

Dostenberg.

Reinl.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.

Złobicki, P. O. D. Sek.

Z strony C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej nieprzytomnemu, i co do mieysca pomieszkania niewiadomemu Maciejowi Tydekowi niniejszym Edyktem oznajmiam się: iż C. K. Fiskus imieniem kościelny i ubogich w Chybiech do sądu tuteyszego przeciw niemu i drugim sukcesorom niegdyś Księdza Macieja Zabęckiego proboszcza Chybieckiego, względem uznania nieważności testamentu pod dniem 3im Czerwca 1797 roku uczynionego, załobę podał, i o pomoc sądową do sprawiedliwości stosowną dopraszał się. — Gdy zaś Sady niniejsze dla niewiadomego jego mieysca pomieszkania, albo może niebytności w C. K. krajach dziedzicznych, temu Maciejowi Tydekowi tuteyszego Adwokata Litwińskiego na jego niebezpieczeństwo i koszta jako kuratora ustanowily, z którym też zaczęta sprawa stosownie do zbioru sądowego dla C. K. krajow dziedzicznych przepisane go prowadzona i ukończona będzie; przeto iego tym koncem napomina się, żeby ieszcze w czasie przyzwolitym, to jest w przeciągu dni 90 sam stawil się, albo dodanemu kuratorowi swoje iesze jakie ma prawne dowody weselsniey przestał, lub też innego jakiego zastępcę ustanowil, takiego tuteyszemu sądowi wymienil, i podług porządku przepisane go takowych prawnych środków użył, kórych do swoiey obrony nayskuteczniejszymi bydz sądzi, albowiem w razie przeciwnym skutki z opóźnienia swego wynikające, sobie samemu przypisać będzie musiał. Tak bowiem ustawy dla C. K. krajow przepisane opiewają.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Makolski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod.

W Krakowie dnia 14 Grudnia 1808 roku.

Martiniades.

Przez C. K. Galicyi i Lodomeryi Gubernium czyni się niniejszym wiadomo: Ponieważ poddani Mikołay Hałuszczak i Waienty Didiuk z Dominium Grzeszczany, w Cyrkule Zamoyckim leżącegu, emigrowali, i mieysce ich przebywania nie jest wiadome; a z tym takowy stosownie do Cyrkularza dd o 15 Czerwca 1798, § I. niniejszym Edyktem publicznie do powrotu lub usprawiedliwienia się z swego oddalenia w przeciągu czterech miesięcy z tą powołaną się pogrozką, iż po upłynieniu tegoż czasu przeciw nim podług praw przepisanych postąpi się. Dan w Lwowie dnia 17 Grudnia 1808.

Z Rady C. K. Galicyi i Lodomeryi Gubernium.

(Przy datowaniu gazecie analitycznej się za Dodatek.)